

ПРОЛЕТ, ЛЯТО (ИЗБРАНИ СТИХОТВОРЕНИЯ ОТ СПИСАНИЕ „ВЕНЕЦ”)

Даниела БОЖКОВА

Abstract. This is a selection of poems published during the years in the journal “Venets”. The admiration to the Bulgarian spring and summer is their basic clue.

Keywords: poem, spring, summer, Venets

ПРЕЛЕТНА ПТИЧКА¹⁾

Щом се хали зимни спряха,
Красна пролет нацъвтя –
И под нашта мила стряха
Малка птичка прилетя.

Три дни в клонче сламки мъкна,
Пух и дребнички листца,
Вито гнездо тя си стъкна,
Снесе вътре яйчица.

Па подхвъркне зад баира,
По полета и шумак
За деца мушички сбира,
Дор настъпи нощни мрак.

Тиха нощ земя покрива,
Трепкат светлите звезди,
Птичка сладичко почива
В топло гнездо на греди.

Ех, пък сутрин зад дъбрава,
Ясно слънце щом изгрей,
Тя го с радост поздравява
И отново пак запей.

Мине лято, дойде есен –
Край на земни красоти,
Зад морето в кът чудесен
Мила птичка пак лети.

А. Н. Плещеев²⁾

ПРОЛЕТ³⁾

Небето ясно е и чисто
като усмивка на дете
и своята приказка лъчиста
денят започва да плете.

От рана утрин запява
на птичките вълшебний хор
и с песните си огласява
безкрайно-синият простор.

В полето билки нацъфтели
разливат нежен аромат,
горите сякаш се засмели –
и грей от радост целий свет.

В усои ручей пенливи
се гонят лудо и бучат,
и от искрящите им гриви
сребристи капчици хвърчат.

Трептят на слънцето зарите
и галят всеки лист зелен,
и на земята от гърдите
кипи животът възроден.

И. Н. Булев⁴⁾

ШЕПОТА НА ЦВЕТЯТА⁵⁾

Свеж вечерник палаво полъхва
Над широка, пъстроцветна лъка
Всяко цвете трепна и въздъхна
И му тихо поръча поръка:

„Да разправяш, ветре, на децата –
Че тук има божур и ямини –
Нацъфтели... С тъга на сърцата
Да не вехнем сами-сиротини!...”

Димитър Шиков⁶⁾

ПОСЛЕДНИЯ ЗВЪНЕЦ⁷⁾

Под училищната стряха
сетния звънец звъни:
колко бърже отлетяха
веселите школки дни!

Златна пролет в равнините
златни друмища постла –
да летим като пчелите
в наште цъфнали поля!

Сбогом, радости и книги –
друга радост ни зове:
дето наште чучулиги
пеят с чудни гласове!

Дето свети над полята
свода като син синчец,
дето с песен от гората
бистрия поток тече!

Там просторите ни викат,
вика блясналия път,
пойни птици чуруликат
и ливадите цъфтят.

Там в очите ни ще светят
наште сини небеса,
наште цъфнали полета,
нашта българска земя.

Сл. Красински⁸⁾

СПОМЕН⁹⁾

Един спомен сърцето ми гали,
един спомен от наште поля –
там блестят водопади от залез
и огряват далечни села.

А капчугът на старата къща
разговаря сега с пролетта,
нацъфтелите круши изпусчат
упоителен дим от цветя.

От полето лъхти сенокоса,
из ливадите песни звучат –
един щъркел в небето се носи
и лъчите по клюна блестят.

Пада нощ, и дими в тишината
на дърветата белия дим –
като път към небето, реката
е проточила златни води.

А до портата майка убита
слуша залеза в своята душа –
пада златна роса от звездите
и блести върху нейния шал...

Тоя спомен сърцето ми гали,
тоя спомен ме връща натам –
дето майка ми, в златния залез,
ме очаква сред наште жита...

Сл. Красински

БЕЛЕЖКИ

1. *Венец* 1, 31 (1912).

2. Алексей Николаевич Плещеев (1825-1893) – популярен и в България руски поет, писател, литературен и театрален критик.

3. *Венец* **15**, 332 (1938).

4. Илия Николов Булев (19.11.1883 – 16.04.1966); издал е книга „Илия Р. Блъсков” (1934 г.).

5. *Венец* **1**, 723 (1912).

6. Димитър Шиков е редактирал литературното списание „Ранни цветя”. Той е поет и хуморист, загинал като доброволец в Балканската война.

7. *Венец* **15**, 459 (1938).

8 Славчо Красински (Венцеслав Генков Кръстев) (1909-1984), поет писател, е от гр. Фердинанд (сега Монтана). Псевдонимът „Красински” му е даден от Димитър Полянов.

9. *Венец* **15**, 461 (1938).

✉ Ms. Daniela Bozhkova, BA, MEcon,
SCS Consulting Ltd.
16 Sider Grantcharov Str., 1359 Sofia
E-Mail: dnl_bozhkova@yahoo.com